

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 707/2022-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/54/2022-1051 z 5. októbra 2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na doplnenie rozsudku v civilnom spore. Sťažovateľ žiada uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o ústavnej sťažnosti.

II.

2. Okresný súd v spore o zaplatenie 27 381,39 eur proti trom žalovaným, medzi ktorými bol aj sťažovateľ, právoplatne sčasti o 11 627,84 eur žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti ju zamietol. Sťažovateľ navrhol tento rozsudok doplniť o výrok, ktorým sa podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) uvedú z dôvodu neprijateľnosti neplatné zmluvné podmienky zo zmluvy medzi ním a právnym predchodcom žalobcu. Okresný súd návrh sťažovateľa uznesením z 3. februára 2022 zamietol, čo odôvodnil tým, že zmluvné podmienky posúdil ako neplatné nie pre ich neprijateľnosť, ale pre ich rozpor s dobrými mravmi.

3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil, keďže sa stotožnil sa s jeho posúdením, podľa ktorého § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v roku 2006 neumožňuje vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok a sťažovateľ ako žalovaný nie je stranou, ktorá by určovala predmet konania.

III.

4. Sťažovateľ namieta, že zamietnutím jeho návrhu na doplnenie rozsudku nebola splnená povinnosť súdu rozhodnúť o neprijateľných zmluvných podmienkach podľa § 298 ods. 2 CSP a namietanému rozhodnutiu chýba náležité odôvodnenie. Podľa sťažovateľa krajský súd mal posúdiť, (i) či na úverové zmluvy z roku 2006 možno aplikovať test neprijateľnosti podľa § 53 Občianskeho zákonníka, (ii) či má súd doplniť rozsudok o neprijateľné zmluvné podmienky, ak návrh na doplnenie podal žalovaný spotrebiteľ, (iii) či bolo správne posúdenie okresného súdu, podľa ktorého zmluvné podmienky boli neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, a nie pre ich neprijateľnosť a (iv) či posudzované zmluvy boli spotrebiteľskými zmluvami. Podľa sťažovateľa krajský súd umožnil žalobcovi naďalej používať neprimerané zmluvné podmienky a vyhol sa povinnosti odstrániť ich, čo je v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie.

IV.

5. Podstata porušenia základných práv sťažovateľa má spočívať v nesprávnosti a v nedostatočnom zdôvodnení rozhodnutia krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na doplnenie rozsudku. Ústavná sťažnosť smeruje k tomu, že v konaní, v ktorom bol sťažovateľ žalovaný, nebolo rozhodnuté o celom predmete konania, ktorého rozsah nebol určený len žalobou proti sťažovateľovi, ale aj tým, že v tomto konaní mal súd obligatórne uviesť znenie z dôvodu neprijateľnosti neplatnej zmluvnej podmienky.

6. Účelom návrhu na doplnenie rozsudku je odstránenie jeho nesprávnosti, ktorá spočíva v tom, že rozsudkom nebolo rozhodnuté o celej prejednáwanej veci tak, ako to ustanovuje § 212 ods. 2 CSP. Návrh na doplnenie rozsudku má napraviť neúplnosť rozsudku inak, ako jeho preskúmaním prostredníctvom riadneho opravného prostriedku. I preto je proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku podľa § 357 písm. g) CSP prípustné odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným rozhodnutím.

7. Z pohľadu prípustnosti ústavnej sťažnosti sa treba zaoberať tým, či námietky sťažovateľa proti nesprávnosti rozhodnutia krajského súdu môžu byť predmetom dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie z dôvodu nesprávnosti právneho posúdenia podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. Preto do úvahy vzhľadom na námietky sťažovateľa prichádza len dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh strany na doplnenie rozsudku podľa § 225 ods. 2 druhej vety CSP, treba považovať za rozhodnutie, ktorým konanie končí. Je tomu tak preto, že týmto rozhodnutím sa deklaruje to, že nie je procesný dôvod na to, aby súd rozhodoval o určitom nároku strany konania. Týmto rozhodnutím sa súd vysporiada so subjektívnou predstavou strany o tom, čo je predmetom konania, teda s tým, o čom mal v rozsudku rozhodnúť. Definitívne vyriešenie tejto otázky je rozhodnutím, ktorým končí konanie o veci, ktorú strana považuje za neskončenú. Preto rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní podľa § 357 písm. g) CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 225 ods. 2 druhej vety CSP je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí podľa § 420 CSP.

9. Námietky sťažovateľa vo vzťahu k rozhodnutiu krajského súdu sú na strane jednej vecné, teda že toto rozhodnutie je nesprávne, čo malo za následok nerozhodnutie o celej prejednávanej veci, a na strane druhej formálne, teda že toto rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené. Posúdenie oboch týchto otázok je spôsobilé viesť k záveru, že namietaným rozhodnutím mohlo sťažovateľovi byť znemožnené uskutočňovať jeho procesné práva v miere porušenia práva na spravodlivý proces. Paragraf 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv nadobudla intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom odmietnutia spravodlivosti (uznesenie najvyššieho súdu č. k. 6Cdo/155/2017).

11. Nielen sťažovateľom tvrdené nedostatočné odôvodnenie namietaného uznesenia, ale aj to, že jeho následkom je odmietnutie rozhodnutia o nároku, ktorého sa sťažovateľ domáha, zakladá prípustnosť dovolania proti ústavnou sťažnosťou namietanému rozhodnutiu krajského súdu. Dovolanie je preto podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) právnym prostriedkom, ktorý sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv priznáva zákon – CSP. Možnosť podať dovolanie proti ústavnou sťažnosťou namietanému rozhodnutiu krajského súdu zakladá neprípustnosť ústavnej sťažnosti. Preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

12. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno sťažovateľovi ustanoviť právneho zástupcu, ak o to požiada a ak to odôvodňujú jeho majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak čo i len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné

uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu